

(Kort bemærkning).

Forhandling

Jørgen Estrup (RV):

Jeg troede, jeg havde gjort det rimelig klart ikke mindst for Socialdemokratiet, hvad der var det radikale forslag til at løse det problem, der består i, at man fra socialdemokratisk side tror på, at fagforeningerne og andre organisationer selv kan løse problemet, og hvor vi andre siger, at det er der ikke meget der tyder på. Løsningen er selvfølgelig den milde form for pression, der ligger i, at man vedtager, at der skal lovgives, medmindre man inden for et eller andet tidsrum får sagerne på plads ad frivillighedens vej i de enkelte organisationer. Tidsrummet kan vi forhandle om. Det kan være et eller to år, sågar noget andet, hvis der er ønske om det. Det er af og til nødvendigt at hæve en lille vimpel til oplysning for dem, der skal træffe beslutningerne ad frivillighedens vej. Man kan også kalde det en særlig OBS-udsendelse fra Folketinget i form af vedtagelsen af dette beslutningsforslag indeholdende en tidsfrist. Det ville jeg gerne høre om Socialdemokraterne kan gå ind for, men det kan vi få at vide i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Politisk-Økonomisk Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold.

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 18/2 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Hans Strunge (S):

Arbejdsministeren har den 18. februar 1988 fremsat lovforslag om ændring af lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold. Det lovforslag står efter Socialdemokratiets mening i skærende kontrast til det behov, der er i samfundet, for at sikre en fortsat ro på arbejdsmarkedet til gavn for produktion og beskæftigelse.

Vi mener, at arbejdsministeren med lovforslaget forsøger efter bedste eller rettere sagt værste Thatchermetode at dyrke ideologi. Under Folketingets debat i går sagde statsministeren, at vi her i landet er fastlåst i dogmer og traditioner. I øvrigt tror jeg, at statsministeren har ret i det. Det ville derfor have været naturligt, hvis arbejdsministeren havde fulgt disse kloge bemærkninger fra sin chef og undladt at fremsætte dette dogmatiske lovforslag.

Arbejdsministeren bidrager rent faktisk med dette lovforslag til at starte et forsøg på at udæske fagbevægelsen, den fagbevægelse, der her i landet har været så stærkt medvirkende til en god og stabil udvikling på det danske arbejdsmarked. Arbejdsministeren har ydermere undladt at fremlægge dette lovforslag til forudgående høring hos arbejdsmarkedets parter, sådan som det ellers er tradition, når det vedrører disse parter.

Lovforslaget lægger op til, at personer, der er blevet afskediget i strid med loven, skal have en lovmæssig ret til som absolut hovedregel at opnå genansættelse. Lovforslaget fastlægger erstatninger i de undtagelsestilfælde, hvor genansættelse ikke finder sted, nemlig fra nu maksimalt 78 ugers til maksimalt 24 måneders løn. Forslaget bryder efter vores opfattelse afgørende med princippet i arbejdsretslovens § 12, hvorefter overenskomststridig arbejdsnedlæggelse sanktioneres med bod uden hensyntagen til, hvad der følger af almindelige erstatningsretlige regler.

Med andre ord fjernes grundlaget for det arbejdsretlige system i virkeligheden på denne måde. Yderligere ser forslaget bort fra, at det er arbejdsgiveren, der i medfør af ledelsesretten egenhændigt foretager afskedigelserne.

Lovforslaget er derfor uacceptabelt for os, fordi en lønmodtager, der nedlægger arbejdet i protest mod en uorganiseret kollega, foruden at